

ملاقات نمی گیرند

دور کردن پوتین از چین جواب نخواهد داد

تصور پوتین از ایالات متحده به عنوان بزرگترین دشمن خود، دهه‌ها در حال شکل گیری بوده است و بعید است اکنون تغییر کند. دستیاران و مبلغان او همچنان از همان دیدگاه بنیادی دفاع می کنند. اگر چه رهبر روسیه ممکن است بر این باور باشد که ترامپ خواهان روابط نزدیکتر با روسیه است، اما در مورد تشکیلات سیاسی خارجی ایالات متحده چنین فکری نخواهد کرد. او درک می کند که رئیس جمهور ایالات متحده نفوذ قابل توجهی دارد اما در عین حال کنترل کاملی بر سیاست خارجی ایالات متحده ندارد. او به چشم خودش دید که ترامپ در اولین دوره ریاست جمهوری خود توانست منافع ملموسی مانند لغو تحریم‌ها علیه روسیه یا قطع کمک‌های نظامی آمریکا به اوکراین را برای مسکو تثبیت کند. پس از اینکه پوتین تهاجم تمام عیار خود به اوکراین را آغاز کرد، مردم آمریکا حتی نسبت به پوتین بی اعتمادتر شدند. اگر ترامپ بخواهد پوتین را از ششی جین پینگ دور کند، بادهای مخالف داخلی گرنه‌های او را محدود خواهد کرد.

علاوه بر این، پوتین می داند که ترامپ تنها چهار سال رئیس جمهور خواهد بود و ممکن است تنها دو سال کنترل کنگرو را در دست داشته باشد، در حالی که شی می تواند یک دهه یا بیشتر بر چین حکومت کند. از نظر پوتین، حتی خود ترامپ هم قابل اعتماد نیست. او مطمئناً نامنظم‌تر از ششی است. به عنوان مثال، علاقه ترامپ به کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی در دور اول ریاست جمهوری اش، قدمی فراتر از نامه‌های پر مخاطب و دونشست ناموفق نبود. هیچ تغییر قابل توجهی در روابط آمریکا و کره شمالی ایجاد نشد.

پوتین می داند که ترامپ نمی تواند به اندازه شی جین پینگ به او پیشنهادات جذاب بدهد. واشنگتن نمی تواند شکاف‌هایی که روسیه در صورت کنار گذاشتن شراکت استراتژیک خود با چین با آن مواجه می شود را، پر کند. به عنوان مثال، ایالات متحده قراردادهای چین را برای انرژی روسیه جایگزین نخواهد کرد زیرا آمریکادر حال حاضر به لحاظ انرژی خودکفا است. سیاست‌گذاران و شرکت‌های دفاعی ایالات متحده نیز تمایل زیادی به بازسازی قابلیت‌های نظامی و صنعتی دفاعی روسیه ندارند. با توجه به زبان‌هایی که آنها از سرمایه‌گذاری‌های قبلی در روسیه متحمل شدند، و با توجه به حاکمیت ضعیف قانون در روسیه امروز، و ترس از تجدید تحریم‌ها در صورت حمله مجدد پوتین به اوکراین یا کشورهای دیگر، بانک‌ها و شرکت‌های خصوصی ایالات متحده برای ورود مجدد به اقتصاد روسیه تردید خواهند کرد.

اگر به نظر می رسد ترامپ یا پوتین پیشرفت‌هایی صورت خواهد داد، باید گفت که ششی کارتهایی دارد که روسیه را در کنار خود نگه دارد. چین می تواند به سرعت همکاری خود در زمینه سوخت‌های فسیلی را با روسیه گسترش دهد. مانند نهایلی کردن پروژه گاز طبیعی Power of Siberia ۲ که سال‌ها به تعویق افتاده است. پکن همچنین می تواند کمک‌های خود به صنعت دفاعی روسیه را افزایش دهد. راه‌های زیادی وجود دارد که پکن می تواند همکاری دیپلماتیک خود را با روسیه در سازمان ملل و در مناطق کلیدی مورد علاقه مشترک، مانند خاور میانه و آمریکای لاتین، تشدید کند.

یک چرخش پرهزینه

زمانی که کیسینجر و نیکسون در اوایل دهه ۱۹۷۰ چین را به ایالات متحده نزدیک کردند، این کار به واشنگتن اهرم فشاری در مذاکراتش با شوروی در مورد کنترل تسلیحات، تنش‌زدایی گسترده‌تر و موارد دیگر داد. بعدها، به دنبال عادی‌سازی روابط ایالات متحده و چین (و حمله مسکو به افغانستان در سال ۱۹۷۹)، ایالات متحده و چین یک مرکز مشترک برای نظارت بر آزمایش‌های هسته‌ای و موشکی شوروی ایجاد کردند و همکاری دفاعی را آغاز کردند. هنگامی که چین در دهه ۱۹۸۰ درهای اقتصاد خود را به روی جهان باز کرد، کسب‌وکارها و مصرف‌کنندگان آمریکایی از رشد بخش تولید چین سود بردند. امروز هیچ مزیت موزایی برای مشارکت ایالات متحده با روسیه وجود ندارد.

پوتین و روسیه چیزی برای ارائه ندارند که منافع امنیتی ایالات متحده را تامین کند و از آنچه که دارند استفاده نخواهند کرد. هدف از جلب نظر مسکو، تضعیف موقعیت پکن، از جمله توانایی این کشور برای نمایش قدرت نظامی در همسایگی خود خواهد بود. امانی توان انتظار داشت که نیروهای مسلح روسیه که به سختی خود را در اوکراین سرپا نگه داشته‌اند، کمک زیادی به مهار چین داشته باشند. حتی اگر روسیه ارتش خود را تقویت کند، پوتین هرگز آن را علیه چین به کار نخواهد گرفت. او همچنین سربازان، موشک‌ها یا کشتی‌های روسیه را برای جلوگیری از تجاوز چین در آسیا مستقر نخواهد کرد.

در جبهه دیپلماتیک، پوتین می داند که همسویی مجدد با ایالات متحده دیگر گزینه روی میز نیست. شرکای غربی واشنگتن هرگز با دعوت روسیه برای پیوستن به اتحادیه اروپا یا ناتو و یا حتی پیوستن مجدد به G-۷ موافقت نخواهند کرد. به همین دلیل، مسکو با خروج از بریکس، سازمان همکاری شانگهای یا سایر باشگاه‌های تحت حمایت پکن، موقعیتی را که اکنون دارد رها نخواهد کرد. سیاست‌گذارانی که رویای مشارکت جدید آمریکا و روسیه را در سر می‌پروراندند ممکن است بر این باور باشند که پوتین می تواند به انزوی چین در شورای امنیت سازمان ملل کمک کند. با این حال، این مسئله به تهنه‌ای برای ایالات متحده ارزش زیادی ندارد. زیرا پکن هنوز در سازمان ملل حق و تودارد.

مسکو نیز نمی تواند به واشنگتن پیشنهاد اقتصادی جذابی بدهد. ایالات متحده یک صادرکننده خالص سوخت‌های فسیلی است و نیازی به واردات انرژی اضافی از روسیه ندارد. پوتین می تواند انواع فرصت‌های سرمایه‌گذاری جدید را به شرکت‌های آمریکایی تعمیم دهد، اما این شرکت‌ها قبلاً زمانی که تلاش می کردند در روسیه تجارت کنند، آسیب دیده بودند. برای مثال، شرکت نفت و گاز اکسون موبیل، سرمایه‌گذاری مشترک چند میلیارد دلاری را با شرکت انرژی دولتی روسیه روس نفت امضا کرد اما پس از حمله پوتین به اوکراین در سال ۲۰۲۲، این توافق ملغی شد. داستان‌های فراوانی از تجار آمریکایی وجود دارد که برای محافظت از حقوق مالکیت خود و گاهی اوقات آزادی شخصی خود در مقابل بی‌قانونی ساختار روسیه تلاش می کنند. بنابراین، بعید است که گرم شدن دیپلماتیک میان روسیه و آمریکا، به این زودی‌ها منافع مادی قابل توجهی به همراه داشته باشد.

همانطور که مذاکرات بر سر آتش‌بس در اوکراین قبلاً نشان داده است، پوتین هیچ علاقه‌ای به واگذاری هیچ چیز به صورت رایگان یا حتی پس از دریافت امتیازات مهم ندارد. او مطمئناً واشنگتن برای دور شدن از پکن، مطالبات زیادی خواهد داشت. اجازه کنترل روسیه بر تمام اوکراین یکی از آنها خواهد بود. بیرون کشیدن سربازان آمریکایی از اروپا و تضعیف، شاید حتی رها کردن ناتو، می تواند یکی دیگر از موارد درخواستی پوتین باشد. با امضای یک معاهده دفاعی جدید با کره شمالی در سال ۲۰۲۴، پوتین حتی می تواند تغییراتی در استقرار نظامی ایالات متحده در کره جنوبی که ترامپ قبلاً در دور اول ریاست جمهوری خود بررسی کرده بود، درخواست کند. پیگیری روابط نزدیکتر با روسیه هزینه زیادی برای روابط ایالات متحده با شرکای قابل اعتمادتر و توانمندتر خود به همراه خواهد داشت. در آغوش گرفتن کامل مسکو امواج ششوک به متحدان ایالات متحده در اروپا و آسیا وارد می کند و اعتبار این اتحادها را در زمانی که بسیاری از کشورها از همین حالا هم‌نگران تعهدات ایالات متحده هستند، بیشتر تضعیف می کند. ممکن است متحدان، خرید تسلیحات آمریکایی را متوقف کنند، از به اشتراک‌گذاری اطلاعات دست بکشند و تجارت و سرمایه‌گذاری خود را با ایالات متحده کاهش دهند. کشورهای اروپایی حتی می توانند اتحاد جدیدی ایجاد کنند که واشنگتن را مستثنی کند. برخی از کشورهای غیرهسته‌ای، به ویژه در آسیا، اگر تشدید روابط آمریکا و روسیه را نشانه‌ای از این موضوع بدانند که ایالات متحده دیگر امنیت کشورهای زیر چتر هسته‌ای خود را در اولویت قرار نمی دهد، ممکن است تصمیم بگیرند رزادخانه‌های هسته‌ای خودشان را بسازند.

در نهایت، تلاش برای جدا کردن روسیه از چین بی‌احتیاطی و اشتباه است. مسکو در رقابت بین پکن و واشنگتن با ارتباط با هر دو داشتن فضایی برای مانور دادن به نفع خود به بازیکن محوری در رقابت بین پکن و واشنگتن تبدیل خواهد شد. ایالات متحده یکی از مشکلات اصلی ژئوپولیتیک پوتین را حل خواهد کرد: اتکالی بیش از حد او به چین و اهرم فشار محدود در روابط با پکن. مهربان بودن با مسکو نیز اشتباه خواهد بود. این به معنای تأیید اقدامات خشونت‌آمیز و نفرت‌انگیز پوتین در اوکراین و داخل روسیه است. پوتین با دستگیری معتزضان، فعالان و رهبران مخالف، از جمله الکسی ناولنی، قدرتمندترین مخالف سیاسی پوتین، که مرگ او در یک زندان روسیه در سال گذشته سوءظن به دخالت کرملین را برانگیخت، دیکتاتوری خود را عمیق‌تر کرده است. در آغوش گرفتن چنین رهبری، ارزش دستاوردهای محدود استفاده از او برای ایجاد تعادل در برابر چین را ندارد. هر چه سیاست‌گذاران ایالات متحده زودتر متوجه شوند که این استراتژی کارساز نخواهد بود، هم برای منافع ایالات متحده و هم برای یکپارچگی ارزش‌های آمریکایی بهتر است.

ترجمه: آریا صدیقی

سیاستمداران

انتقاد اواما از ترامپ

تداوم اقدامات و تصمیمات جنجالی دونالد ترامپ در حوزه‌های مختلف انتقادات چهره‌های دموکرات ایالات متحده را در پی داشته است. اواما در اظهاراتی در محل کالج همیلتون گفت: «بعد از مدت‌ها برای اولین بار این صحبت‌های علنی را مطرح می‌کنم. مدتی مشغول تماشای وضعیت بودم.» او خاطر نشان کرد: «تصور کنید اگر من یکی از این کارها را می‌کردم چه می‌شد. غیرقابل تصور است که همین طرف‌هایی که حالا ساکت هستند چنین رفتاری از سمت من یا خیلی از رؤسای جمهور قبل از من را تحمل می‌کردند.» رئیس جمهور دموکرات سابق ایالات متحده در این سخنرانی خطاب به جمعی از دانشجویان خاطر نشان کرد: «من نگرانی خیلی عمیق‌تری دارم از اینکه دولت فدرال دانشگاه‌ها را از بابت تسلیم نکردن دانش‌جویانی که دارند از حق خود برای آزادی بیان استفاده می‌کنند تهدید می‌کند.» او ادامه داد: «اینکه کاخ سفید بتواند به شرکت‌های وکالت بگوید در صورت بر عهده گرفتن وکالت طرف‌های مورد تفر ما شما را عملاً از تجارت خود محروم می‌کنیم یا عملاً وکالت مردم را برای شما ممنوع می‌کنیم، چنین رفتاری مغایر با بیایمان اساسی ما آمریکایی‌هاست.»

سفر نتانیاو به آمریکا

نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی برای گفت‌وگو درباره برنامه هسته‌ای ایران، جنگ غزه و تعرفه‌های وارداتی جدید واشنگتن به ایالات متحده سفر می‌کند. چهار منبع آگاه به پایگاه خبری-تحلیلی آکسپوس گفتند که «بنیامین نتانیاو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی قرار است روز دوشنبه به آمریکا سفر و با رئیس جمهور و سایر مقامات ارشد این کشور در کاخ سفید دیدار کند. اگر این سفر طبق برنامه‌ریزی انجام شود، نتانیاو اولین مقام خارجی خواهد بود که به‌طور شخصی با رئیس جمهور ترامپ دیدار خواهد کرد تا برای مذاکره جهت توافقی به منظور حذف تعرفه‌های وارداتی ترامپ تلاش کند. آنها همچنین قرار است در مورد موضوع هسته‌ای ایران و جنگ غزه گفت‌وگو کنند. با این حال، نتانیاو برای این ملاقات باید از قضات دادگاه که به پرونده فساد مالی او رسیدگی می‌کنند، بخواهد تا جلسات برنامه‌ریزی شده‌ای را که طی آن انتظار می‌رفت به روند دادگاهش ادامه دهد، لغو کنند.

پایان روابط قدیمی

نخست‌وزیر کانادا با انتقاد از تعرفه‌های جدید ترامپ، اعلام کرد اوتوا آماده است که جای واشنگتن را در رهبری اقتصاد جهانی بگیرد. مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا همچنین یکسری اقدامات تلافی‌جویانه در قبال تعرفه‌های جدید دولت واشنگتن شامل تعرفه‌هایی بر تمامی قطعات خودروها و ماشین‌هایی که از ایالات متحده وارد می‌شوند، وضع کرد. تعرفه‌های جدید آمریکا از ۱۰ تا ۴۹ درصد بسیاری از کشورهای جهان را تحت تأثیر قرار داده و روز چهارشنبه از سوی دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا وضع شده است. نخست‌وزیر کانادا همچنین اعلام کرد، این تعرفه‌ها با هدف از بین بردن اقتصاد جهانی وضع شده که از نظر بنیادی با تعرفه‌های قبلی متفاوت هستند. کارنی در ادامه خاطر نشان کرد: «سیستم تجارت جهانی ایالات متحده، سیستمی است که کانادا از پایان جنگ جهانی دوم به آن تکیه کرده است. سیستمی که اگر چه کامل نبود، اما برای چندین دهه به ایجاد رونق کشور ما کمک کرده است. اما روابط قدیمی ما در یکپارچگی عمیق و پیوسته با ایالات متحده به پایان رسیده است.»

